De Levende Natuur 73 (12):288-288 (1970)

Achteruitgang van meer of minder bedreigde plantesoorten. Over bovenstaand onderwerp is, wordt en zal nog veel (moeten) worden geschreven. Hoezeer terecht, behoeft in dit tijdschrift geen betoog. Maar de vraag is gewettigd, of er in de praktijk wel voldoende aandacht aan wordt besteed.

In het tijdschrift Mens en Natuur, 20e jrg. no. 5/6, schreef ik het volgende: „In deze geest doordenkende zou men kunnen stellen, dat het toe te juichen zou zijn, indien in de bezittingen van Natuurmonumenten, Staatsbosbeheer en Prov. Landschappen speciale reservaten konden worden aangewezen, waarin doelbewust gunstige omstandigheden voor bedreigde soorten worden aangebracht en in stand gehouden".

En verder: „Denken wij ook eens aan het grote aantal mogelijkheden voor het optreden van pio-

schappen speciale reservaten konden worden aangewezen, waarin doelbewust gunstige omstandigheden voor bedreigde soorten worden aangebracht en in stand gehouden".

En verder: „Denken wij ook eens aan het grote aantal mogelijkheden voor het optreden van pio-

iken van goede resultaten geen utopie
nde bewezen.
oordeel van dergelijke refugia is, dat
orten er kunnen worden *gebracht,*
ant, hetzij door zaad, bv. van groei-
verloren zullen gaan of waar ze in
achteruit gaan (orchideeënreservaat
burg). Hiertoe zal men in de reser-
Staat, Natuurmonumenten en Land-
het algemeen niet zo gemakkelijk

n goed beheer van de refugia, zoals
eskundig personeel moet worden op-
idelijk. Op eerder genoemd congres
er Nijkamp, zij het op andere gron-
oor een dergelijke opleiding.
behoud van bedreigde soorten in ons
zo niet voornamelijk, afhankelijk van
hoe dan ook, van nieuwe vestigings-
n. Van het toeval dus. Welnu, in de
efugia zijn wij niet van het toeval
wij kunnen aard en aantal van de
gewenst zijn zelf bepalen, evenals het
heer.

(post Eelde), E. LAARMAN.
estzijde 1.

losgemaakt, indien inderdaad gelden beschikbaar worden gesteld. In de reservaten (suggestie I) en op het zo zeer gedifferentieerde bodemrelief dat reeds is ontstaan en nog zal ontstaan (suggestie II).

Wat betreft de tweede suggestie nog het volgende. De waarde voor natuurbehoud van wegbermen en alles wat daaronder kan worden verstaan, is onlangs door Prof. Mörzer Bruijns in een gloedvolle voordracht, gehouden ter gelegenheid van een congres van de Kon. Ned. Natuurhistorische Vereniging, in het kader van het Natuurbeschermingsjaar N 70, besproken. Zeer terecht werd ook gewezen op het uitzonderlijke belang van de bermen, bermsloten en soms bermgrachten langs de spoorwegen. Hierop is indertijd in een uitvoerig artikel in dit tijdschrift gewezen door Prof. V. Westhoff.

Evenwel, juist voor bedreigde soorten lijkt mij,

gewezen op het uitzonderlijke belang van de bermen, bermsloten en soms bermgrachten langs de spoorwegen. Hierop is indertijd in een uitvoerig artikel in dit tijdschrift gewezen door Prof. V. Westhoff.

Evenwel, juist voor bedreigde soorten lijkt mij,

waarom zouden daar geen bedreigde soorten bij kunnen zijn?

Als het mogelijk zou zijn de verzorging op met oordeel uitgekozen terreinen, doelbewust te richten op het doen ontstaan en in stand houden van ter plaatse mogelijke vegetatietypen, dan zou er een tegenwicht kunnen ontstaan tegen datgene, wat in de laatste decennia verloren is gegaan.

Edoch, dit lijkt thans nog niet te realiseren theorie". Ik schreef dit in februari 1970.

Zéér goed zag ik in, dat alleen de eerste suggestie uitvoerbaar zou zijn, hoe bezwaarlijk dan ook om financiële redenen.

De tweede suggestie heb ik toen alleen naar voren gebracht, omdat er zo héél veel mogelijkheden voor bedreigde soorten verloren zijn gegaan en nog zullen gaan.

Waarom ik dit hele verhaal nog eens doe?

Omdat het misschien, héél misschien, zou kunnen gaan daghen in het Oosten.

Door de Kon. Ned. Botanische Vereniging nl. is ter gelegenheid van haar 125-jarig bestaan een resolutie aan de regering aangeboden, waarin o.a. wordt aangedrongen op het voteren van *aanzienlijk hogere bedragen voor intensiever beheer van reservaten.*

Men denke zich in welk een mogelijkheden ten voordele van bedreigde soorten kunnen worden

Dat het bere
is, is voldoe
Het grote v
bedreigde s
hetzij als pl
plaatsen die
aantal sterk
in Zuid-Lim
vaten van d
schappen in
overgaan.
Dat voor ee
ik ze zie, d
geleid, is d
pleitte de h
den, reeds
M.i. is het
land mede,
het ontstaan
mogelijkhede
te stichten
afhankelijk;
milieus die
te voeren b

Paterswolde
a/R. meer-w